

всичко е почернѣло отъ дима на фабрицитѣ; всеждѣ се чуе чукътъ; безбройни ковачници пуцатъ внезапни искри, и улицитѣ блещатъ съ отражението на огньове. — **Л.** е сществуваъ като епископски градъ още въ VIII-и вѣкъ.

Лиенъ-Чеу-фу. Крайморски градъ въ обл. Куангъ-тунгъ (южни Китай), ц. на департаментъ, 450 килом. на юго-зап. отъ Кантонъ, при устието на Си-менъ-киангъ въ Тонкински заливъ; 12,000 жит. Поради близостъта си до Пакхой, пристанище отворено за европейската търговия, **Л.** има голѣма търговска важностъ.

Лиеръ. Белгийски градъ, 15 килом. на юго-ист. отъ Анверсъ, при сливането на Голѣма и Мала Нета; кръстопжтъ на желѣзнитѣ пжтица Анверсъ-Аершо и Контихъ-Херенталъ; 17,525 жит. Фабрики за копринени и памучни платове, шивници, тантели; мѣдни музикални орждия. Понеже приливътъ на Шелда се усѣща до **Л.**, тоя градъ е достъпенъ за доста голѣми кораби.

Лизандръ. Спартански пълководецъ и отличенъ дипломатъ. Една частъ отъ младостъта си прѣкаралъ въ двора на Кира Млади, и въ 407 прѣди Р. Х. му се повѣрило началството на спартанската флота, когато рѣшилъ да унижи Атина, за да се възвиши Спарта. Въ 405, одържалъ при Егосъ Потамосъ, среща Лампсакъ, блестява побѣда надъ една грамадна атинска флота. Флотата състояла отъ 180 кораба, отъ които 171 паднжли въ ржцѣтъ му. Ударътъ за Атина билъ страшенъ. Всеждѣ нейнитѣ колониялни гарнизони били принудени да се прѣдаджтъ. На другата година прѣзелъ и сама Атина. Той сега ста-

нжлъ толкова популяренъ, особено въ мало-азиятскитѣ градове, че спартанцитѣ, като знаели славолюбието му, захванжли да се божтъ отъ него. Народнитѣ имъ застъпници при краля и сената (ефоритѣ) осуетявали замислитѣ му, докль най-сетнѣ паднжлъ убитъ въ Беотийската война (395 пр. Р. Х.).

Лизий. Атински ораторъ, род. въ Атина въ 459 прѣди Р. Х., умр. въ 378. Билъ съврѣменикъ на Тукидида, Ксенофона, Еврипида и Софокла. Отъ словата му само 35, и то не цѣли, сж достигнжли до насъ. Тѣ сж издадени отъ Шайбе (Лайпцигъ, 1852), отъ Вестермана (Лайпц., 1854), отъ Кобета (Амстердамъ, 1863). Дионисий Халикарнаски, въ критиката си на съчиненията и стила му, казва: «той най-вече се е отличавалъ по простота и точностъ, както и по вѣрностъта, съ която е описвалъ нравитѣ на вѣка».

Лизимахъ. Пълководецъ на Александра Велики, род. въ Пела и въспитанъ отъ философа Калистена. Още момче се отличавалъ по юначеството и тѣлесната си сила. Слѣдъ Александровата смъртъ, добилъ македонска Тракия, въ 301 пр. Р. Х. завладѣлъ цѣла прѣдна Азия отсамъ Тавръ. Билъ убитъ въ 282 при Кирупедионъ въ Фригия, въ една война, която му обявилъ Селевкъ Никаторъ.

Лизипъ. Знаменитъ гръцки ваятель, род. въ Сикиосъ въ Пелопонезъ около срѣдата на IV-и вѣкъ прѣди Р. Х. Лѣялъ най-искусно бронзови статуи на герои, а особено на Херкулеса, чийто типъ установилъ. Прославилъ се съ статуи на Александра Велики въ разни периоди на живота му и въ разни стойки и съ една